

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **M. F.**, zastoupena JUDr. Robert Jehne, advokátem v Praze 1, Washingtonova 1567/25, **za účasti:** D. S., proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje vlastnictví**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 038461/2009/KUSK ze dne 17. 3. 2009,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se včas podanou žalobou dne 13. 5. 2009 domáhala zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje č.j. 038461/2009/KUSK ze dne 17. 3. 2009, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kolín, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. OZPZ 16920/07-20/2008-Ha ze dne 16. 1. 2009, kterým byl panu D. S. povolen jednak podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, odběr podzemní vody z vrtané studny na pozemku p. č. 721/3 v k. ú. Ohaře (v max. množství 21 m³/měsíc), a jednak podle § 15 vodního zákona stavba vrtané studny hloubky 30 m na tomto pozemku.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí mj. uvedl, že prvostupňovým rozhodnutím bylo panu S. uloženo umístit ponorné čerpadlo do jeho vrtu do stejné úrovně jako je čerpadlo

ve vrtané studni paní F. (ponorné čerpadlo ve vrtu sice nemá klasický sací koš, ale sání takového čerpadla je vlastně obdobou sacího koše). Pokud nastavená regulace odběru podzemní vody z vrtané studny pana S. zajistí, že nedojde k omezení využití vrtané studny paní F., potom vodoprávní úřad není oprávněn proti vůli pana S. ukládat snížení hloubky jeho vrtané studny na úroveň hloubky studny paní F. Povinnost měřit množství odebrané vody cejchovaným (přezkoušeným měřidlem) obecně platí pouze pro odběry podzemní vody v množství od 500 m³/měsíc výše. Při povolování odběrů pro jednotlivé domácnosti se obvykle měření cejchovaným měřidlem neukládá, ani Městský úřad Kolín to nepovažoval za nutné vzhledem k výši odběru a vzhledem k další nastavené regulaci odběru pana S. Žalovaný tento postup Městský úřad Kolín akceptoval (pokud by se ukázalo, že je třeba s daleko větší přesností a četností kontrolovat dodržování povolené výše odběrů, potom by zřejmě muselo být uloženo měření množství odebírané vody vlastníků všech hydraulicky přímo propojených studní). Do výběru typu čerpadla, které bude pan S. používat k povolenému odběru podzemní vody z jeho studny, nemá vodoprávní úřad oprávnění zasahovat. Žalovaný souhlasil s tím, že ve vztahu k možnému omezení využitelnosti sousední vrtané studny je podstatné dodržení rozhodnutím stanoveného maximálního možného snížení hladiny podzemní vody.

Pokud jde o zpochybnění původního vyjádření (posudku) hydrogeologa RNDr. J. Ch., nemohl vodoprávní úřad uznat toto tvrzení, aniž by měl k dispozici přesvědčivé důkazy o jeho nesprávnosti.

Žalobkyně ve své včas podané žalobě dne 13. 5. 2009 namítala, že se obává o vodu ve své stávající vrtané studni, a že se domnívá, že i studně v dalším okolí nejsou dostatečně chráněny.

Namítala nejasnosti v postupu správního orgánu prvního stupně, jakož i nevydání fotokopie posudku RNDr. J. Ch.

Namítala, že řešení regulace odběru vody v sousedově budoucí studni pomocí blokových elektrod je podle odborníků výrobce těchto elektrod pro daný účel nevhodné.

Tvrdila, že kontrola odběru vody v této studni navržená Městským úřadem Kolín nebude dobře možná.

Dále namítala, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zkreslené a neodpovídá plně skutečnosti, obsahuje různé nepřesnosti a interpretace.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 31. 8. 2009 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo ve dnech 28. 8. 2012, 25. 2. 2014 a 27. 2. 2014, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji svým rozsudkem ze dne 28. 8. 2012, č. j. 8 Ca 130/2009 – 99 zamítnul.

Nicméně Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 2 As 142/2012 – 93 vyhověl kasační stížnosti žalobkyně tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 8. 2012, č. j. 8 Ca 130/2009 – 99, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud uvedl, že žaloba ze dne 13. 5. 2009 pouze velmi obecně vymezila, v čem žalobkyně spatřuje pochybení žalovaného, a že k žalobě přiložila listinu nazvanou „*Průběh událostí*“. Žaloba v takovém znění na první pohled vzbuzuje pochybnosti o své projednatelnosti, tedy nutně nastoluje otázku, zda vůbec splňuje náležitosti žaloby ve smyslu § 71 soudního řádu správního. Dne 27. 8. 2012 doplnila žalobkyně do soudního spisu podání ze dne 23. 8. 2012 nazvané „*vyjádření žalobkyně s rekapitulací a doplněním nejdůležitějších žalobních tvrzení (...)*“.

V posuzované věci je ze žaloby seznatelné, že žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, jelikož *je zkrácen a neodpovídá skutečnosti*, a že se obává o vodu ve své studni a že řešení regulace odběru vody pomocí blokových elektrod nepovažuje za vhodné. Kontrola odběru vody podle ní také nebude možná.

Městský soud v Praze měl svůj procesní postup zatížit tím, že se nikterak blíže nezabýval podáním stěžovatelky ze dne 23. 8. 2012, nazvaným „*vyjádření žalobkyně s rekapitulací a doplněním nejdůležitějších žalobních tvrzení (...)*“, doručeným mu ještě před nařízeným jednáním, a žalobu vypořádal pouze v mezích nedokonale uplatněných námitek v žalobě. Přitom právě toto podání mohlo obsahovat rozvedení žalobních bodů, které je přípustné i po uplynutí lhůty k podání žaloby.

V dalším řízení bude Městský soud v Praze povinen se vypořádat s obsahem žaloby, přílohou nazvanou „*Průběh událostí*“, podáním ze dne 23. 8. 2012 i tím, co žalobkyně uvedla na nařízeném jednání, a vyhodnotit, zda z nich lze dovodit alespoň jeden řádně uplatněný žalobní bod, který je bez dalšího způsobilý k projednání. Pokud tomu tak bude, Městský soud v Praze žalobu projedná v mezích takto řádně uplatněných žalobních bodů. Pokud však z těchto podání stěžovatelky nebude možno dovodit ani jeden bezvadný žalobní bod, bude na Městském soudu v Praze, aby postupem podle § 37 odst. 5 soudního řádu správního vyzval stěžovatelku k odstranění vad žaloby, ve smyslu rozvedení včas uplatněných žalobních bodů, v souladu s požadavky ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) soudního řádu správního.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud *obiter dictum* upozornil na to, že pominutí účinků přezkoumávaného správního rozhodnutí nemá v žádném případě vliv na povinnost soudu takové rozhodnutí přezkoumat. Z § 65 soudního řádu správního „*neplyne, že by jednou z podmínek pro soudní přezkum správního rozhodnutí byla rovněž skutečnost, že účinky tohoto rozhodnutí stále trvají. Ustanovení § 65 odst. 1 soudního řádu správního přiznává žalobní legitimaci tomu, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím správního orgánu. Podmínkou tak je skutečnost, že ke zkrácení na právech před podáním žaloby došlo, a nikoli, že účinky tohoto rozhodnutí trvají i v době rozhodování soudu o žalobě. (...) Soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí správního orgánu podle*

skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Pro tento přezkum je pak zcela nepodstatné, zda účinky napadeného rozhodnutí trvají či nikoli.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2005, č. j. 2 Azs 88/2005 – 49).

Městský soud v Praze v dalším řízení posoudil žalobou napadené rozhodnutí v intencích rozsudku Nejvyššího správního soudu rozsudkem č. j. 2 As 142/2012 – 93 a vypořádal se s obsahem žaloby, přílohou nazvanou „*Průběh událostí*“, jakož i podáním ze dne 23. 8. 2012, a vyhodnotil z nich řádně uplatněné žalobní body, které jsou bez dalšího způsobilé k projednání. Vycházel přitom z námitek žalobkyně ve včas podaném odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, neboť žalovaný správní orgán mohl ve věci rozhodnout pouze v tomto rozsahu s ohledem na omezený revizní princip vyplývající ze správního řádu z roku 2004, podle něhož bylo v inkriminované věci řízení vedeno.

Podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. vodního zákona povolení k nakládání s povrchovými nebo podzemními vodami je třeba, jde-li o povrchové vody a nejde-li při tom o obecné nakládání s nimi k jejich odběru.

Podle § 15 vodního zákona k provedení vodních děl, k jejich změnám a změnám jejich užívání, jakož i k jejich odstranění je třeba povolení vodoprávního úřadu. Slouží-li vodní dílo k nakládání s vodami a je-li vydání tohoto povolení k nakládání s vodami třeba, lze je povolit, bylo-li povoleno odpovídající nakládání s vodami nejpozději současně s povolením stavby vodního díla. Udržovací práce, které by mohly negativně ovlivnit životní prostředí nebo stabilitu vodního díla, je jeho vlastník povinen ohlásit vodoprávnímu úřadu. Ohlášení podléhá i obnova vodních děl zničených živelní pohromou nebo havárií; v těchto případech činí lhůta pro sdělení vodoprávního úřadu, že proti obnovení nemá námitek, 15 dnů. Vodoprávní úřad ve stavebním povolení stanoví povinnosti, popřípadě podmínky, za kterých je vydává, a účel, kterému má vodní dílo sloužit; stanovené povinnosti musí být v souladu s tímto zákonem. Vodoprávní úřad vykonává působnost speciálního stavebního úřadu podle zvláštního zákona. Vodoprávní úřad může vyzvat žadatele o stavební povolení k předložení návrhu manipulačního řádu, popřípadě výpočtu povodňové vlny zvláštní povodně, a to u vodních děl vzdouvajících nebo akumulujících povrchové vody a staveb využívajících jejich energetický potenciál. Při povolování vodních děl, jejich změn, změn jejich užívání a jejich odstranění musí být zohledněna ochrana vodních a na vodu vázaných ekosystémů. Tato vodní díla nesmějí vytvářet bariéry pohybu ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku. To neplatí v případech,

- a) jde-li o rybníky nebo vodní nádrže pro chov ryb nebo o stavby k hrazení bystrin a strží,*
- b) vyžaduje-li to ochrana před povodněmi nebo jiný veřejný zájem, nebo*
- c) kdy pohyb ryb a vodních živočichů v obou směrech vodního toku nelze zajistit z důvodu technické neproveditelnosti nebo neúměrných nákladů.*

Zanikne-li povolení vydané podle ustanovení § 8 odst. 1 nebo podle předchozích předpisů o nakládání s vodami, rozhodne vodoprávní úřad o podmínkách dalšího trvání, popřípadě odstranění vodního díla, které umožňovalo nakládání s vodami.

Městský soud v Praze v souladu s intencemi Nejvyššího správního soudu posoudil část námitek žalobkyně jako námítky procesních vad v řízení, které předcházelo žalobou napadenému rozhodnutí, nicméně musel je odmítnout jako neodůvodněné. Správní spis

Městského úřadu Kolín, odbor životního prostředí a zemědělství, v inkriminované věci soud vyhodnotil jako řádně vedený, když všechny jeho položky jsou řádně žurnalizovány. Všechny úkony správního orgánu prvního stupně byly v souladu se správním řádem a žalobkyně postupem správního orgánu nebyla tedy nikterak na svých právech zkrácena.

Řízení bylo zahájeno dne 26. 9. 2007 podáním žádosti pana S. o stavební povolení k odběru podzemní vody z vrtané studny na pozemku p. č. 72/3 v k. ú. Ohaře a stavbě vrtané studny hloubky 30 m na tomto pozemku. Pod položkou 6 je založeno Hydrogeologické vyjádření k povolení odběru podzemní vody z vrtu HVOe-1-Ohaře dle § 9 vodního zákona, vypracované dne 15. 3. 2007 RNDr. J. Ch. V tomto vyjádření nejsou zjevné, žádné dodatečné zásahy a škrtky. Pod položkou 7 je založeno doplnění tohoto vyjádření, vypracované dne 17. 10. 2007 RNDr. J. Ch., v němž autor mj. uvádí, že vrtaná studna na pozemku paní F. nebude využíváním vrtu HVOe-1-Ohaře, realizovaného na parcele č. 721/3, při nepřekročení maximálního doporučeného čerpaného množství podzemní vody z vrtu (max. 700 litrů za 24 hodin), tímto vrtem podstatně ovlivněna.

Oznámení o zahájení vodoprávního řízení Městský úřad Kolín ze dne 2. 1. 2008, obsahující mj. výzvu pro účastníky řízení k nahlédnutí do příslušné projektové dokumentace a uplatnění námitek, bylo žalobkyni doručeno dne 7. 2. 2008. Žalobkyně se vyjádřila písemně dne 12. 2. 2007 a zpochybnila posudek RNDr. J. Ch., domáhala se přezkoušení vlivu vrtu žadatele na její stávající vrtanou studnu.

Městský úřad Kolín dne 10. 3. 2008 přizval účastníky řízení k ústnímu jednání na den 10. 4. 2008. Pozvání bylo žalobkyni doručeno dne 14. 3. 2008 do obce Triesen v Lichtenštejnsku. Na tuto výzvu žalobkyně reagovala žádostí, aby se ústní jednání konalo, až bude tepleji, v rozmezí mezi 30. 4. – 3. 5. 2008, a bude moci v Ohařích přenocovat. Současně zmocnila k přebírání pošty JUDr. E. N., P. 10, A. 27. Následně dne 4. 4. 2008 byl Městskému úřadu Kolín doručen dopis žalobkyně, jímž protestovala proti postupu ve věci vrtu pana S. a posouzení jeho vlivu na stávající studny v jeho okolí v obci.

Poté Městský úřad Kolín dne 1. 4. 2008 přizval účastníky řízení k ústnímu jednání na den 2. 5. 2008. Pozvání bylo zástupkyni žalobkyni doručeno dne 3. 4. 2008. O ústním jednání, kterého se zúčastnilo celkem sedm osob, včetně RNDr. J. Ch. a RNDr. S. Š., kteří přislíbili provedení čerpacího pokusu, byl sepsán protokol.

Pod položkou č. 17 je v správním spisu založeno posouzení studny Ohaře ze dne 31. 10. 2008 adresované paní M. F. zastoupené JUDr. E. N., v jehož závěru RNDr. S. Š. se vyjádřil k limitům odběru vody doporučeným RNDr. J. Ch.: max. 0,7 m³/den, max. 21,0 m³/měsíc, max. 252 m³/rok při maximálním okamžitém odběru 0,1 – 0,2 l/s, tak, že uvedený odběrový limit je podle názoru OHGS s.r.o. takový, že ve smyslu § 29 odst. 2 vodního zákona nedojde k situaci podstatného snížení možnosti odběru vody ze zdroje žalobkyně, tedy k situaci případné náhrady škody a provedení opatření k obnově původního stavu. Posouzení je adresováno žalobkyni a v jeho závěru se uvádí, že přílohou je faktura za provedení průzkumu a zpracování posudku. Posouzení bylo zasláno na vědomí Městskému úřadu Kolín, RNDr. J. Ch., D. S., RNDr. J. J. (MŽP), RNDr. J. Č. (ČAH).

Pod položkou č. 18 je v správním spisu založen záznam, že dne 15. 10. 2008 byla provedena krátkodobá čerpací a stoupací zkouška ve vrtu pana S. a vrtané i kopané studni paní F., a to za účasti obou vlastníků, dále za účasti zhotovitele vrtu – pana H., zástupce

hydrogeologické asociace RNDr. S. Š. a jeho kolegyně a řešitele geologických prací RNDr. J. Ch. Z přijatého závěru vyplývá, že při doporučeném množství z vrtu HVOe-1-Ohaře (max. 700 litrů za 24 hodin) nebude docházet k podstatnému ovlivnění vrtu paní F. Odběry podzemní vody z vrtu budou spíše náhodné, v denním a sezónním režimu, s rychlými návraty do původního stavu a minimálními dopady na stávající zdroje v okolí vrtu.

Následně Městský úřad Kolín dne 14. 11. 2008 oznámil ukončení dokazování v inkriminované věci a vyzval účastníky řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to do 1. 12. 2008 (č. l. 19). Oznámení bylo zástupkyni žalobkyni doručeno dne 24. 11. 2008. Žalobkyně ve svém vyjádření doručeném dne 27. 11. 2008 mj. žádala povolení k odběru vody pouze pro domácnost pana S., umístění čerpadla a sacího koše na úrovni v její studni, zasypání zbytku vrtu na hloubku její studně práným štěrkem. Umístění cejchovaného vodoměru, výkon čerpadla musí odpovídat plánovanému limitu odběru vody 0,1 l – 0,2 l/s a vyzkoušení celé této akce na dva roky. Žalobkyně v tomto vyjádření nezmínila manipulaci s posudkem RNDr. J. Ch.

Při jednání dne 25. 2. 2014 se předseda senátu dotázal žalobkyně, zda jí bylo umožněno seznámit se s podklady pro rozhodnutí, žalobkyně tvrdila, že nikoliv. Nicméně ze správního spisu vyplývá, že Městský úřad Kolín dne 14. 11. 2008 vyzval účastníky řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a že tato výzva byla zástupkyni žalobkyni doručena dne 24. 11. 2008, a že vyjádření žalobkyně bylo správnímu orgánu doručeno dne 27. 11. 2008.

Rozhodnutím Městského úřadu Kolín, odbor životního prostředí a zemědělství, č. j. OZPZ 16920/07-20/2008-Ha ze dne 16. 1. 2009, kterým byl panu D. S. povolen jednak podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. vodního zákona odběr podzemní vody z vrtané studny na pozemku p. č. 721/3 v k. ú. Ohaře (v max. množství 21 m³/měsíc), a jednak podle § 15 vodního zákona, stavba vrtané studny hloubky 30 m na tomto pozemku, bylo zásadně těmto požadavkům žalobkyně vyhověno, když panu S. bylo vydáno povolení k odběru podzemní vody v množství max. 0,008 l/s, prům. 0,007 l/s, 21,0 m³/měs., 252 m³/rok, a to pro potřeby zásobování rodinného domu na dobu dvou let od nabytí právní moci rozhodnutí.

Prvostupňové rozhodnutí napadla žalobkyně včas podaným odvoláním, v němž nesouhlasila s povolením a jeho podmínkami. Tvrdila, že argumentace neodpovídá naměřeným hodnotám a odporuje posouzení RNDr. S. Š. Trvala na svých podmínkách ze dne 27. 11. 2008. nově uváděla, že blokové elektrody slouží k ochraně čerpadla, nejsou určeny k regulaci nebo limitování odběru vody. Nesouhlasila se zamítnutím jejího zpochybnění posudku RNDr. J. Ch. ze dne 15. 3. 2007 i s pozdějším dodatkem RNDr. J. Ch. Tvrdila, že čerpací zkouška dne 15. 10. 2008 její obavy z ovlivnění hladiny vody v její studni potvrdila a zpochybnění posudku RNDr. J. Ch. oprávnila.

V inkriminované věci je tedy nesporné, že žalobkyně byla po celou dobu správního řízení řádně správním orgánem prvního stupně obesílána, měla možnost nahlížet do spisu a vyjadřovat se ke všem dokumentům, které se staly součástí spisu. Před vydáním rozhodnutí správní orgán vyzval účastníky řízení podle § 36 odst. 3 správního řádu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, na což žalobkyně reagovala ve svém vyjádření doručeném dne 27. 11. 2008. Pokud tedy žalobkyně namítala zkrácení svých procesních práv, musel soud tuto

námítku odmítnout jako nepatřičnou. Naopak správní orgán jí vyšel vstříc, když přizpůsobil původně nařízené ústní jednání na den 10. 4. 2008 žádosti žalobkyně a přeložil je na den 2. 5. 2008. Pokud žalobkyně tvrdila, že jí správní orgán nevyhověl, když žádala o fotokopii posudku RNDr. J. Ch., musel soud i tuto námítku odmítnout jako nepatřičnou, neboť ji žalobkyně neuplatnila v žádném ze svých podání v průběhu správního řízení. Tato námítka se poprvé objevila až v tzv. průběhu událostí, který žalobkyně připojila ke své žalobě z dne 13. 5. 2009.

Pokud žalobkyně namítala, že odůvodnění rozhodnutí žalovaného je zkreslené a neodpovídá plně skutečnosti, obsahuje různé nepřesnosti a interpretace, vyhodnotil soud tuto námítku týkající se porušení ustanovení § 3 správního řádu, že nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nicméně musel soud i tuto její námítku odmítnout jako nedůvodnou, neboť ze správního spisu je zřejmé, že zjištění stavu věci věnoval Městský úřad Kolín náležitou pozornost. Ve věci nařídil ústní jednání dne 2. 5. 2008 a vyhověl písemné žádosti žalobkyně ze dne 12. 2. 2007, již zpochybnila posudek RNDr. J. Ch. a domáhala se přezkoušení vlivu vrtu žadatele na její stávající vrtanou studnu. Proto dne 15. 10. 2008 byla provedena krátkodobá čerpací a stoupací zkouška ve vrtu pana S. a vrtané i kopané studni paní F., a to za účasti obou vlastníků, dále za účasti zhotovitele vrtu – pana H., zástupce hydrogeologické asociace RNDr. S. Š. a jeho kolegyně a řešitele geologických prací RNDr. J. Ch. Z přijatého závěru vyplývá, že při doporučeném množství z vrtu HVOe-1-Ohaře (max. 700 litrů za 24 hodin) nebude docházet k podstatnému ovlivnění vrtu paní F. Odběry podzemní vody z vrtu budou spíše náhodné, v denním a sezónním režimu, s rychlými návraty do původního stavu a minimálními dopady na stávající zdroje v okolí vrtu. Je tedy zřejmé, že došlo ke zjištění stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Oba správní orgány se vypořádaly se všemi jejími námitkami v průběhu správního řízení uplatněnými. Žalovaný správní orgán opřel své rozhodnutí o odborná vyjádření. Závěry žalovaného nejsou v rozporu s odbornými vyjádřeními RNDr. S. Š. a RNDr. J. Ch., ani s výsledky dne 15. 10. 2008 provedené krátkodobé čerpací a stoupací zkouška ve vrtu pana S. a vrtané i kopané studni paní F.

Pokud žalobkyně zpochybňovala vyjádření RNDr. J. Ch., musel soud přisvědčit stanovisku žalovaného, že nemohl vodoprávní úřad uznat toto tvrzení žalobkyně, aniž by měl k dispozici přesvědčivé důkazy o jeho nesprávnosti, žalobkyně v průběhu správního řízení toto své tvrzení nijak nedoložila.

Pokud se žalobkyně obává o vodu ve své stávající vrtané studni, musel soud i tuto námítku odmítnout jako nedůvodnou. Rozhodnutí Městského úřadu Kolín, č. j. OZPZ 16920/07-20/2008-Ha ze dne 16. 1. 2009, kterým byl panu S. povolen mj. podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 1. vodního zákona odběr podzemní vody z vrtané studny na jeho pozemku, se totiž *expressis verbis* uvádí, že odběr je povolen pro potřeby zásobování rodinného domu na dobu dvou let od nabytí právní moc rozhodnutí, což je plně v souladu s vyjádřením žalobkyně ze dne 27. 11. 2008 mj. žádala povolení k odběru vody pouze pro domácnost pana S., umístění čerpadla a sacího koše na úrovni v její studni, zasypaní zbytku vrtu na hloubku její studně práným šterkem. Umístění cejchovaného vodoměru, výkon čerpadla musí odpovídat plánovanému limitu odběru vody 0,1 l – 0,2 l/s a vyzkoušení celé této akce na dva roky.

Městský soud v Praze poukazuje v této souvislosti znovu na závěry posouzení RNDr. S. Š. ze dne 31. 10. 2008, že navrhovaný odběrový limit je podle názoru OHGS s.r.o. takový,

že ve smyslu § 29 odst. 2 vodního zákona nedojde k situaci podstatného snížení možnosti odběru vody ze zdroje žalobkyně, tedy k situaci případné náhrady škody a provedení opatření k obnově původního stavu.

Pokud jde o obavu žalobkyně o studny v dalším okolí, musel soud tuto námitku odmítnout jako nepatřičnou, neboť se nejedná o ochranu práv žalobkyně ale třetích osob, které by měly v případě potřeby možnost vlastního uplatňování svých práv. Koneckonců z obsahu správního spisu vyplývá, že další účastníci správního řízení, obyvatelé obce Ohaře, nevznášeli námitky proti žádosti pana S.

Pokud se žalobkyně při jednání soudu dovolávala vyjádření RNDr. S. Š. ze dne 31. 10. 2008, musel soud konstatovat, že napadená správní rozhodnutí jsou v souladu s jeho doporučeními, tj. byla stanovena podmínka pro pana S., aby sací koš ponorného čerpadla, resp. vypínací blokové elektrody, byl umístěn v úrovni 18m od horního okraje vystrojení vrtu. Pokud jde o technické řešení regulace odběru vody v inkriminované studni pomocí blokových elektrod, které žalobkyně v žalobě napadala, musel soud konstatovat, že se jedná o jedno z doporučení RNDr. S. Š., který uvedl, že takové technické řešení by zajišťovalo zachování několikametrového, tedy s ohledem na průtočnost horninového prostředí zcela dostatečného sloupce vody ve studni paní F. a současně plně vyhovující podmínky pro využití vody ze studny pana S. Námitku týkající se blokových elektrod poprvé žalobkyně uvedla ve svém odvolání, když pouze zmínila, že blokové elektrody slouží k ochraně čerpadla, nejsou určeny k regulaci nebo limitování odběru vody. Toto své tvrzení ve správním řízení však nijak nedoložila. Městský soud v Praze proto musel konstatovat, že se žalovaný vypořádal s otázkou blokových elektrod dostatečným způsobem.

Městský soud v Praze byl při svém rozhodování v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem (§ 110 odst. 3 soudního řádu správního), a proto ve věci rozhodl tak, že podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobci neměli ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. února 2014

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Kotlanová